

Як зупинити війну

(Читайте на 2-й стор.)

ЄС висловлює жаль у зв'язку з відсутністю розслідування у справі Приватбанку

Європейський Союз висловлює жаль через відсутність кримінального розслідування про виведення бізнесменом Ігорем Коломойським \$5 млрд із Приватбанку (Київ), повідомив віцепрезидент Європейської Комісії, високий представник ЄС із закордонних справ і безпекової політики Жозеп Боррель, передає Дніпроград з посиланням на [Інтерфакс-Україна](#).

«Нам також жаль, що досі не було відкрито кримінальне провадження у справі Приватбанку про шахрайство на суму в понад за \$5 млрд. Олігархи ще зберігають значний вплив», - сказав Боррель, якого процитувала прес-служба представництва ЄС в Україні.

Він зазначив, що олігархи в Україні володіють більшістю національних телеканалів, тоді як незалежні медіа мають вирішальне значення в зусиллях України із забезпечення стійкого інформаційного простору й активного громадянського суспільства.

За словами Борреля, він нагадав Зеленському, що меморандум про взаєморозуміння за новою програмою макрофінансової допомоги обсягом в EUR1,2 млрд, підписаний Україною і ЄС у липні, містить умови, які стосуються, передусім, зміцнення верховенства права й антикорупційних реформ.

«Я наполягав, зокрема, на необхідності забезпечення прозорого та деполітизованого процесу відбору в антикорупційні інституції, що базується на заслугах», - додав високий представник ЄС.

Іван МУРАХА,
сайт «Дніпроград», 26 вересня 2020 року

Встановимо пам'ятник Петрові Болбочану в Києві

Громадська спілка «Музичний батальйон» започаткувала благодійний проект «Українська історія в камені» з увічнення пам'яті видатних українців у монументальних скульптурах. Одна з таких скульптур – перший в Україні пам'ятник Петрові Болбочану, легендарному полковнику Армії УНР, очільнику Кримської операції зі звільнення Криму від більшовиків.

Пам'ятник українському полководцю буде встановлено в Києві, на вулиці Січових стрільців, у сквері Петра Болбо-

буде частково використаний постамент від демонтованого у 2008 р. пам'ятника катові України С. Косіору. На роботу каменярів із постаментом для погруддя Петру Болбочану фінансування в органах місцевого самоврядування не передбачене. Загальна вартість завершальних робіт становить 302790 грн, з них:

1. Погруддя – 115000 грн, оплачено 30000 грн;
2. Меморіальна дошка – 30000 грн;
3. Стела (постамент для погруддя) – 157790 грн (сума може збільшитися на пальне для генератора).

Загалом потрібно зібрати 272790 грн.

Станом на 15 вересня залишилося зібрати 90 тисяч грн.

При перерахуванні пожертви понад 1000 грн просимо зазначити контактний номер телефону, аби ми могли зв'язатися з вами.

ГС «Музичний батальйон» та Історичний клуб «Холодний Яр» звертаються до громадськості, меценатів, благодійників із закликом долучитися до створення в Києві першого пам'ятника на честь величної постаті – полководця Петра Болбочана.

Громадська спілка «Творче патріотичне об'єднання «МУЗБАТ»», пот/рах. UA48 320649 00000 2600 5052 754346 у ФІЛІЯ «РОЗРАХ.. ЦЕНТР»;

АТ КБ «Привабанк» м. Київ, МФО 320649, код за ЄДРПОУ 40326682

Картка «Приватбанку» прив'язана до рахунку: 4246 0010 0064 5816

Прохання зазначити в платежі: «Благодійний внесок на пам'ятник П. Болбочану».

16 вересня 2020 року... Матеріал розміщено за посиланням: <https://www.facebook.com/KholodnyYar/>

На світліні: президент історичного клубу «Холодний Яр» Роман Коваль із погруддям пам'ятника Петру Болбочану; скриншот сторінки на ФБ, де розміщений матеріал.

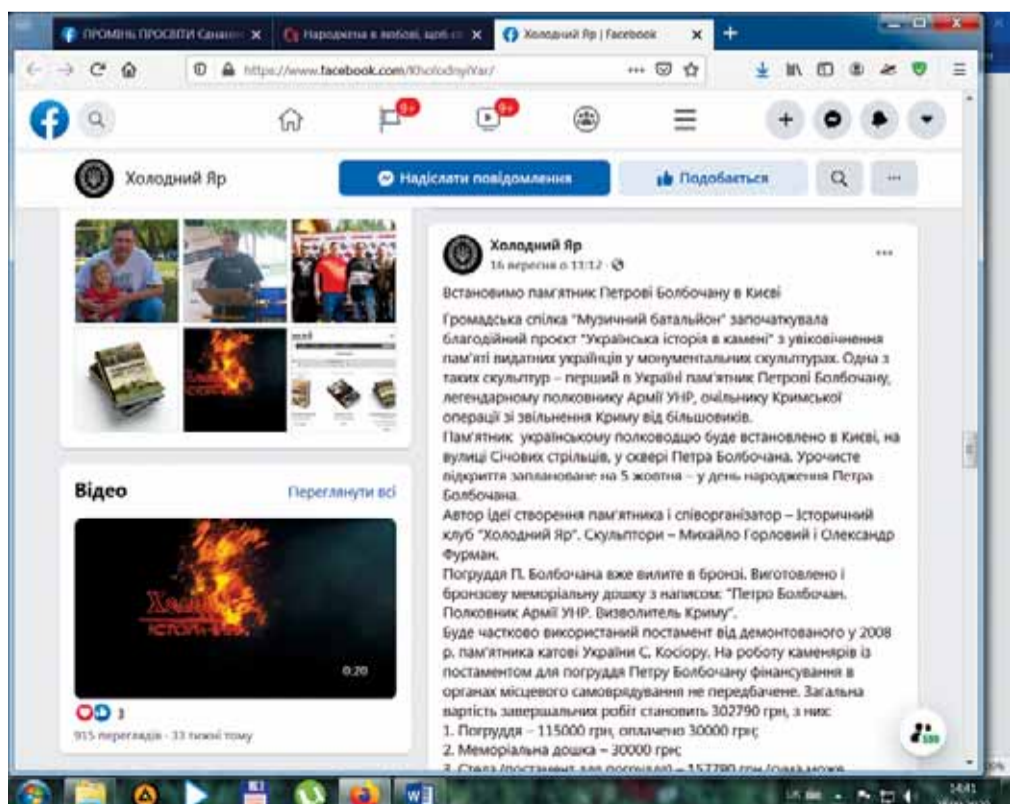
ВІД РЕДАКЦІЇ газети «Промінь Просвіти Є»: Ми зв'язалися із одним з двох скульпторів (з нашим земляком Олександром Фурманом, який створив скульптуру «Вчителько моя», що стоїть перед входом до Криворізького педагогічного університету). І він, зокрема, повідомив, що скульптура в гіпсі була готова ще років зо два тому, а то й більше. Але не було за що відлити її в бронзі. Тож сподіваємося, що до 5 жовтня всі оргмменти будуть подолані – і у сквері Петра Болбочана в Києві поставне і бронзове погруддя цього великого українського воїна.

чана. Урочисте відкриття заплановане на 5 жовтня – у день народження Петра Болбочана.

Автор ідеї створення пам'ятника і співорганізатор – Історичний клуб «Холодний Яр». Скульптори – Михайло Горловий і Олександр Фурман.

Погруддя П. Болбочана вже вилите в бронзі. Виготовлено і бронзову меморіальну дошку з написом: «Петро Болбочан. Полковник Армії УНР. Визволитель Криму».

Як зупинити війну без капітуляції України?

Чергове перемир'я у рамках Мінських домовленостей завершилося із вже очікуваним загостренням, коли російська сторона вкотре порушила свої обіцянки. Та промовисто нагадала: Мінські домовленості можуть бути виконані лише на умовах Росії, відтак вони не змінюють безпекової ситуації, навпаки – загрожують суверенітету України.

Одна із причин такої ганебної для України ситуації – спроба шукати вирішення проблеми там, де її немає. Тож поки у Кремлі переконують, що знайти заміну Мінським угодам буде складно, експерти Львівського безпекового форуму запропонували краш-тест для Мінська – реальний міжнародний план, як зупинити війну без капітуляції України. А саме – відновити територіальну цілісність та суверенітет України на тимчасово окупованих РФ територіях Донеччини, Луганщини та в Криму. А також забезпечити Україну від російської агресії у майбутньому. Впродовж тижня українські та закордонні фахівці застосовували експертне моделювання із технікою мозкового штурму щодо імовірних ситуацій врегулювання російсько-українського конфлікту.

21 вересня 2020 року текст звіту українською мовою опубліковано на сайті організатора Львівського безпекового форуму ГО «Інститут Просвіти». Учасники моделювання:

1. Генерал-лейтенант (відст.) Бен Ходжес, голова Програми Першинга із стратегічних досліджень Центру аналізу європейської політики (США), співголова Львівського безпекового форуму
2. Бруно Лете, старший науковий співробітник Німецького фонду Маршалла США, Брюссель (Бельгія)
3. Роланд Фройнденштайн, Директор з політики, Центр з Європейських студій ім. Вілфреда Мартенса, Європейська народна партія (Бельгія)
4. Карі Ліухто, професор, директор Пан-Європейського Інституту Університету Турку (Фінляндія)
5. Сінді Віттке, лідер молодіжної дослідницької групи, Лейбніц-Інститут дослідження Східної і Південно-Східної Європи (Німеччина)
6. Оріся Луцевич, науковий співробітник та менеджер Українського форуму, Четтем Хауз (Велика Британія)
7. Д-р Уляна Супрун, очільниця NGO ArcUA, в.о. міністра охорони здоров'я України (2016-2019)
8. Віталій Мартинюк, виконавчий директор, Центр глобалістики «Стратегія XXI»
9. Олег Березюк, психотерапевт, народний депутат України 2014-2019 рр.
10. Андрій Риженко, капітан I рангу ВМС України
11. Юлія Клименко, народний депутат України
12. Володимир Тихий, кінорежисер, голова ГО «Об'єднання кінодокументалістів ВАВИЛОН 13»
13. Олена Павленко, президент аналітичного центру.
14. Аля Шандра, головний редактор «Euromaidan Press»
15. Сергій Гармаш, головний редактор ІА «ОстроВ», президент Центру досліджень соціальних перспектив Донбасу
16. Наталія Бугайова, керівник команди з вивчення Росії, Інститут вивчення війни (США)
17. Мар'яна Буджерин, доктор наук, науковий співробітник, проект із атомної/міжнародної безпеки, Белферський центр науки та міжнародних стосунків при Гарвардському інституті державного управління ім. Джона Ф. Кенеді (США)
18. Костянтин фон Еггерт, коментатор з питань Росії для «Deutsche Welle»
19. Євгеній Гонтмахер, науковий директор експертної групи «Європейський діалог» (Росія)

ЩО ПРОПОНУЮТЬ ЕКСПЕРТИ ЛЬВІВСЬКОГО БЕЗПЕКОВОГО ФОРУМУ

Основні тези нового міжнародного плану. Західні партнери мають чітко визнати Росію стороною російсько-українського конфлікту та міжнародно зобов'язати її припинити бойові дії в Україні. На шостому році війни та у зтяжних Мінських переговорах Росія досі виступає як посередник, а не сторона конфлікту. Хоча єдиним джерелом агресії в російсько-українському конфлікті є Росія, тому лише Росія може його при-

пинити. Відтак ні замороження конфлікту, ні відмова України від окупованих територій, ні реінтеграція тимчасово окупованих територій на умовах федералізації є неприйнятними. Бо кожен із цих сценаріїв закладає підґрунтя для нового конфлікту. Велика Росія неможлива без виходу до морів. Саме це завжди визначало основну стратегію її експансії – вихід до Чорного та Балтійського морів. Щоб захиститися від російської агресії, країни Балто-Чорноморського регіону мають співпрацювати між собою. Зокрема, – для лобювання інтересів регіону в США та ЄС, спільного розуміння загроз та зменшення російського впливу Росії в Європі.

Україна, НАТО та інші країни регіону Чорного моря та США мають розробити стратегію співпраці у Чорному морі, зокрема, для захисту критичних портів Одеси, Маріуполя та Бердянська. А також – стратегію протидії повзучій окупації Росією. Україна має інтенсифікувати діалог з Туреччиною, яка сьогодні претендує на роль лідера в Чорноморському регіоні. Зважаючи на зростаюче протистояння між Росією та Туреччиною в Середземному морі та на Близькому Сході та членство Туреччини в НАТО, такий міжнародний союз має значні перспективи стримування російської агресії.

Економічні санкції щодо Росії треба не лише зберегти, але й посилити. Країни ЄС мають закрити вхід до власних портів будь-яких кораблів, що вийшли з окупованого Криму. На сьогодні це єдиний дієвий невійськовий метод стримування російської агресії. Суворо обмежити вплив монополістів-олігархів, які є основними бенефіціарами хаосу в Україні. Зокрема, обмежити їхній вплив на політичну систему та володіння ними об'єктами критичної інфраструктури. Західні партнери мають припинити обслуговувати гроші олігархів у власних фінансових системах. Україна ж має першочергово збільшити покарання та законодавчо визначити чіткіші механізми притягнення до відповідальності політичних партій, медіа, бізнесу та інших агентів впливу за колаборацію з Росією. Державні інституції України мають правдиво визначати поняття «війни», «російської агресії», «окупації». Тільки так вдасться запобігти впливу російської наративи щодо російсько-української війни як всередині України, так і на Заході. Бо лише суспільство, яке чітко усвідомлює існування загроз безпеці, може ефективно протистояти та реагувати на будь-які зміни.

Росія і надалі використовуватиме механізми розщеплення суспільства в Україні з метою агресії, тому Україна має різними засобами формувати суспільну згуртованість і ідентичність, а особливо через включення компоненту емпатії та згуртованості в освіту. Виховувати критичне мислення щодо маніпулятивних тем та сталу українську ідентичність. Україна має чітко окреслити власні державні інтереси у міжнародній політиці та посилити дипломатичну службу. Україна може захистити себе, лише створивши і посилити міжнародні союзи для стримування Росії.

Основою стійкості держави перед зовнішніми загрозами мають стати сильні громади. Тому розширення децентралізації влади в Україні, створення рівних умов для їх розвитку та посилення їх спроможності є справжньою альтернативою регіоналізації, що пропонується Мінськими домовленостями.

Українська держава має цілеспрямовано і системно збирати докази російської збройної агресії проти України, звертатися з позовами в міжнародні суди та налагоджувати співпрацю щодо розслідування російських воєнних злочинів та злочинів

проти людяності з іншими країнами, зокрема, з країнами Близького Сходу. Формувати довіру суспільства до влади: вміти захистити людей від диверсії зовні і гарантувати безпеку всередині.

ЩО ТРЕБА УСВІДОМИТИ

Перше. Окупація України Росією – процес історичний і багатовіковий. Українське та міжнародне суспільство мають чітко зрозуміти: історично російсько-український конфлікт розпочався, відколи Україна з'явилася на картах світу. А перша спроба Московії нав'язати українцям так званий «руський мир» зафіксовано ще у часи Переяславської ради, коли московити вдалися до масових фальсифікацій обмежень переяславських угод. Далі (спочатку з боку Московії, а згодом – Російської імперії) щодо України була тотальна окупація, яка по-різному називалася. Серед останніх – більшовицький режим з імперськими амбіціями. Коли ж в часи колективізації українці масово повставали проти більшовицької окупації, їх заморили голодом у прямому значенні цього слова. 1930-1932 роки офіційно визнано геноцидом українського народу без жодних на те амністій. Із розпадом Радянського Союзу Україна нарешті отримала змогу відновити свою незалежність. Проте Росія не відпустила: скористалася відсутністю державницького та управлінського досвіду. І під час великої приватизації безперешкодно через українських олігархів придбала та приватизувала найосновніші об'єкти критичної інфраструктури в Україні. Український олігархат, не маючи української ідентичності та інтересу в розвитку України, виводив і продовжує виводити гроші з України, збагачуючи офшорні юрисдикції. Щоб зберегти свої монополії і гарантувати рух України в російському фарватері, ці люди встановили контроль над українською політикою через залежні медіа та політичні проекти. Зрештою, сьогодні ці олігархи вже не приховують своєї залежності від Росії, відверто люблячи в Україні та в США російський сценарій «змирнення». Саме олігархи стали в Україні основними бенефіціарами хаосу. Однак і цього Росії виявилось замало. Бо без повного контролю України (як найбільшої європейської держави, яка має вихід до двох морів) немає повноцінної Російської імперії.

Друге. Велика Росія неможлива без контролю над Чорним та Балтійським морями. Росія ніколи не мала власного доступу до теплих портів. Власне, саме це завжди визначало основну стратегію її експансії: забезпечити доступ до Балтійського і Чорного морів і збільшити буферну зону довкола інфраструктурної та ресурсної «лінії життя». Бо без контролю над Балтійським і Чорними морями та українськими ресурсами, які вона втратила із розпадом Союзу, «велика Росія» неможлива. Саме тому російська агресія проти України була неминуною.

Тож новітній етап російсько-українського конфлікту розпочався 2014 року. Революція гідності стала лише приводом для російського вторгнення. Головна ж мета незаконної анексії Криму та проєкту Новоросія – контроль над Чорним морем та посилення геополітичних важелів у великому середземноморському регіоні. А також – спроба відрізати Україну від Чорного та Азовського морів, позбавивши значної частини промисловості та доступу до критичної інфраструктури, зокрема, забезпечити сухопутний коридор до Криму та окупованого Придністров'я. Однак у більшості містах спроби перевороту провалилися. Під контроль вдалося взяти лише деякі міста Луганської та Донецької областей. Аби їх утримати, Росія вже не приховано застосовує зброю та свої війська проти України. Внаслідок одного з таких обстрілів із російської зенітно-ракетної установки «Бук» 17 липня 2014 року був збитий літак Малайзійських авіаліній MH-17. Війна перейшла у зтяжну фазу. А Мінські домовленості лише ускладнили і до того нелегку ситуацію. Відтак потребують негайної альтернативи, – наголошують українські та міжнародні експерти.

Сайт «Український погляд», 22 вересня 2020 року - <http://ukrpohliad.org/analytics/yak-zupynyty-vijnu-bez-kapitulyatsiyi-ukrayiny.html>

Світлина взято з іншого матеріалу за таким посиланням: https://dailylyviv.com/assets/cache/news/580x378/pal_7887.jpg

У статті, що з'явилася на сайті представництва Європейської комісії у Києві, високий представник ЄС із закордонних справ і політики безпеки Жозеп Боррель наголосив, що Європейський союз не є благодійною організацією або банкоматом. І що найкращий спосіб підтримати Україну для європейців – це допомогти у реформуванні країни.

Жозеп Боррель, який побував нещодавно в українській столиці, відверто сказав про це українському президенту Володимирі Зеленському. І, звісно, не приховав занепокоєності європейських друзів України у зв'язку із сповільненням реформування держави. То ж розмова на майбутньому саміті Україна – ЄС буде непростюю. І це – дуже добре.

Дуже добре, що ЄС для України – не банкомат

Так, дуже добре, що є ЄС – не банкомат. І що Міжнародний валютний фонд – не банкомат. І що допомогу Україні наші європейські друзі та міжнародні фінансові організації пов'язують із жорсткими умовами реформування країни та не дають можливості українській владі навіть на крок відступити від потрібних реформ.

Потрібних зовсім не Європейському союзу, зовсім не Міжнародному валютному фонду. Потрібних саме українцям. Але й Європейському союзу, і МВФ також потрібних. Бо, ніде правди діти, якщо ти хочеш, щоб тобі повернули гроші, ти маєш робити все можливе, щоб мати справу із успішною й багатого державою, здатною заробити і на свій добробут, і на повертання старого боргу. Тому можна сказати, що в Україні і Європейському союзу спільний інтерес – успіх нашої країни. Але успіх через реформи.

Це саме те, що свого часу **намагався пояснити** радник **Володимира Путіна Сергій Глазєв**, коли запитував у тодішнього українського президента **Віктора Януковича** і прем'єра **Миколи Азарова**, чи читали вони текст Угоди про асоціацію з Європейським союзом. Бо Глазєв точно розумів, що після підписання такої угоди в Україні не вдасться зберегти авторитарний режим російського зразка, що українській владі доведеться рахуватися із цивілізованим світом, проводити важливі реформи, зменшувати вплив держави в економіці, відмовлятися від послуг олігархічних кланів. Що держава вже не зможе бути президентською власністю, навіть якщо сам президент цього бажатиме. І знаєте, Глазєву вдалося переконати Януковича. Але не вдалося переконати український народ.

Радіо свобода

Віталій ПОРТНИКОВ, сайт «Дніпроград», 27 вересня 2020 року

У скороченому вигляді. Повністю читайте за посиланням: https://dniprograd.org/2020/09/27/duzhe-dobre-shcho-es-dlya-ukrayini-ne-bankomat_85979

У ЦЕНТРІ УВАГИ – УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРА

Одинадцять років тому (в газеті «Промінь Просвіти») ми запровадили цю рубрику. Продовжили подавати матеріали і в газеті «Промінь Просвіти Є». Сьогодні зосередились на кількох темах. Про що піде мова? Читайте матеріали на цій сторінці. До речі, не всі вони подані повністю. Тож за бажанням виходьте на них за посиланнями і читайте повністю. Бо вони – справді цікаві.

Навчання з дому: чому ці українці у США обрали домашнє навчання

August de Richelieu for Pixabay.com (VGA)

Новий навчальний рік у моєї доньки розпочався вдома - у нашому штаті Мериленд шкільні ради ухвалили рішення проводити навчання онлайн через пандемію коронавірусу. І яким було наше здивування в перший навчальний день побачити, що у нашому класі, де в минулі роки було 23-25 учнів, цього року - лише 13 дітей. Краща подруга моєї доньки лишила школу і перейшла на домашнє навчання. Ще кілька родин також нам сказали, що забрали дітей зі шкільної системи і навчатимуть їх самі. Більшість прихильників домашнього навчання висловлюють побоювання, що через пандемію їхнім дітям у початковій школі доведеться проводити близько 6 годин на день перед екраном комп'ютера. Онлайн-уроки в нас починаються о 9 ранку і тривають до 3:45 дня з перервою на обід.

Наразі у США немає соціологічних даних, скільки родин у новому навчальному році лишили школу і перейшли на домашнє навчання. Традиційно у США близько 3% школярів навчалась вдома. Цього року, за даними Національного дослідницького інституту домашніх освітан, ця цифра може зрости до 10%. Я звернулася до українців у США в соціальних мережах з питанням, чи хтось забирає своїх дітей зі школи, щоб вчити на дому, і чому вони вирішили це зробити. Мені відповіли із

різних штатів - Іллінойсу, Коннектикуту, Техасу, Каліфорнії, Індіанополісу. Не всі батьки погодились розповісти свою історію публічно, але ось що нам вдалось дізнатись після розмови із кількома з них.

ПЕРЕВАГИ ДОМАШНЬОГО НАВЧАННЯ

Оксана Муррей - родом з Тернопільської області, живе в Іллінойсі. Почала навчати дитину на дому наприкінці липня цього року. Жінка розповідає, що «почалося все з пандемії, але коли я почала більше про це дізнаватись, мені цей спосіб навчання більше сподобався». «Виявляється, діти, які вчаться вдома, в середньому випереджають шкільну програму на два роки», - розповідає жінка. Оксану та її чоловіка приваблює ідея самодисципліни під час домашнього навчання. «При домашньому навчанні дитина вчиться сама, ти підбираєш їй підручники, підбираєш матеріал, але вона знає, що має встати вранці, зробити все, що необхідно, і дитина веде себе сама. Цей підхід до навчання і до життя мене більше приваблює», - розповідає Оксана, матір 7-річної доньки на домашньому навчанні.

Лілія Колстон із Техасу підтверджує - її донька навчалась вдома з 3 по 10 клас, хоча обоє батьків працювали повний робочий день. «Я працювала і мій чоловік працював, з нами живуть батьки чоловіка, дочка

перебувала вдома з ними і самостійно працювала. Коли їй було щось незрозуміло, вона питала», - розповіла Лілія. Крім того, для батьків важливим був вільний графік навчання вдома. «Може, ви хочете в неділю навчатися, можливо, зранку або в обід, а може ввечері, або може у вас така робота, що вам потрібно подорожувати», - поділилась досвідом жінка.

Колстонів турбувало, що у школі, серед іншого, збирають від батьків кошти на різні потреби. При домашньому навчанні ця проблема відпала сама собою, розповідає Лілія. «Це нам не подобалося. Ми як батьки вважали, що ми платимо податки і багато грошей вже йде з цих податків на бюджет шкільної системи», - ділиться досвідом українка з Техасу...

Донька Колстонів в останні два роки навчання повернулася на стаціонар і закінчила навчання зі статусом valedictorian - найкраща випускниця школи.

ЯК ПЕРЕЙТИ НА ДОМАШНЄ НАВЧАННЯ І ХТО ЦЕ КОНТРОЛЮЄ?

У частині американських штатів, щоб перевести дитину на домашнє навчання, достатньо написати заяву на ім'я директора і вказати, що у вас є план. При цьому, ви нікому не звітуєте, як саме плануєте навчати.

«Ми приходимо у державну школу і кажемо: ми хочемо забрати дитину зі школи, що ми повинні для цього зробити? Вони нам дали таку форму загального стандарту, де було написано: чи у вас є програма, за якою ви будете навчатися? Ми

написали, що так, в нас є програма. Я підписалася, і практично все», - розповіла Лілія Колстон з Техасу. Вона додає: «Я як матір дитини несу відповідальність за її освіту, і мого слова достатньо. Основні вимоги в Техасі - щоб у вас навчальні засоби були візуальні: підручники, щоб ваша програма включала читання, писання, граматику і обов'язково математику»

(У скороченому вигляді. Повністю читайте за посиланням: <https://ukrainian.voanews.com/a/domashnie-navchannia/5566134.html>)

Ярина МАТВІЙЧУК, сайт «Голос Америки», 1 вересня 2020 року

Ярина Матвійчук (ДОВІДКА)

Приєдналася до команди «Голосу Америки» у 2014 році. Перед тим працювала в американському журналі National Geographic та на «Радіо Свобода» ведучою та редактором програми «Ранкова Свобода». У Києві волонтерила на «Радіо Марія» та в кіностудії Cinema House Group, у Гавані доглядала за хворими українськими дітьми в рамках проекту «Україна - Куба». Своєю найбільшою хобі вважає 3-річну доньку Марійку та подорожі з родиною. Розповідає, що любить книжки і поважає добре почуття гумору. Рецепт свого життя називає «Похвалу глупоті» Е. Роттердамського. Мріє покататися на всіх видах транспорту та спробувати їжу різних народів світу.

Світовий конгрес українців закликав Зеленського змінити склад Німецько-української комісії істориків

21 вересня 2020 року до Музею Голодомору надійшов лист від Світового Конгресу Українців, адресований Президенту України Володимир Зеленському. Про це йдеться на вебсайті музею.

Цим листом організація висловила глибоке занепокоєння роботою Німецько-української комісії істориків, проекти та ініціативи якої часто дискредитують Україну, її народ та її історію. Сподіваємось, що державна влада України відповідно вплине на діяльність цієї Комісії та забезпечить захист інтересів України у цій справі.

«Голодомор є ключовою подією в історії українського народу для кожного українця, незалежно від місця проживання, особливо сьогодні, у час чергової агресії РФ проти України. Ми спільно не можемо дозволити особам, які в Комісії повинні представляти інтереси українського народу та історичної пам'яті нації, спотворити історичні факти або поставити під сумнів основи нашого світогляду», — йдеться в документі.

СКУ закликав Президента України переглянути склад комісії чи формат її функціонування, а також забезпечити, щоб Україну представляли історики, які працюватимуть в захисті інтересів України, навчатимуть міжнародну спільноту історії України та провадитимуть конструктивний діалог для сприяння взаєморозумінню та успішно співпраці з німецькими партнерами.

«Комісія зробила сумнівні кроки і щодо інших питань. Оскільки Посольство України в Німеччині виступає за встановлення меморіалу в центрі Берліна 8 мільйонам українцям - жертвам нацистської окупації, Комісія підтримує встановлення меморіалу мільйонам польських жертв нацистської окупації. Важко зрозуміти логіку або виправдання такого підходу», — йдеться у листі.

У Музеї Голодомору також нагадали, що 17 вересня музей опублікував звернення до Німецько-української комісії істориків, в якому закликав Німецько-українську комісію істориків не застосовувати провокативну назву анонсованої міжнародної конференції «Чи був Голодомор геноцидом?».

Сайт «Стожари», 23 вересня

2020 року

Чому «Свобода», газета української громади в Америці, досі не вмерла, а збереглася, активно діє і вже відзначимо 127-му річницю від дня свого народження? Відповідь дуже проста: вона була й залишилась наповненою світлом любові, а не енергією руйнування, помсти чи якихось інших різновидів агресії. Це тому, що виникла й виростала з ідеї об'єднання українців, які опинились поза межами своєї Батьківщини. Крім того, вона залишилась у своїх численних матеріалах орієнтованою на співтворчість із природою, на гармонійне співіснування з нею. Та й взагалі, як відомо, на початку її творцями, починаючи з першого редактора о. Григорія Грушки, були переважно священики, які керувались не матеріальними цінностями, а дбали передусім про душі людські.

Народжена в любові, щоб світити українцям

Мудрість - не в тому, щоб розумувати, а в тому, щоб активне мислення породжувало дії для подальшого розвитку і розквіту. Саме в цьому вражає своєю мудрістю досі неозціненний досвід газети «Свобода», а не тільки тим, що за віком вона старша за молоду Українську державу майже на століття.

То чому ж у неї не повчистися? Чому, нарешті, не вивчити через призму її матеріалів усі наші, українські, уроки? Адже вона для цього повністю відкрита й оцифрована, починаючи з першого ж числа від 15 вересня 1893 року. А вивчати можна тепер (через інтернет) навіть не виходячи за межі свого помешкання чи робочого кабінету. А ще там же, на вебсторінці газети, звертається до оцифрованих альманахів і книг, які проливають світло також і на ті події в Україні, коли ми були відгороджені від світу «залізною завісою» за часів «імперії зла». Зокрема, до книги редактора газети «Свободи» Петра Часта «Вільне слово американської України» обсягом понад 800 сторінок.

З початку цього року, коли стало відомо про розгортання пандемії на базі коронавірусної інфекції, ми живемо у новій реальності. Але ж ми її самі створили, бо людство в масі своїй не замислювалося над своїми діями та над їх можливими наслідками. Тобто - над найважливішим. А як жили-діяли? Паразитували на природних багатствах планети і створювали вселенський смітник не тільки на її території, а й поза її межами. А тепер це - і в нами ж створеному для акумулювання

знань віртуальному просторі. Крім цього, використовували природні багатства з метою створення зброї (в тому числі, біологічної), аби знищувати одне одного. Тож і виходить, що не розвиваємось і не розквітаємо, наповнюючись мудрістю, а навпаки: деградуємо як люди, покликани турбуватись одне про одного. Через це отримана нами реальність - закономірною відповідь.

«Свобода» активно її вивчає, подаючи на своїх сторінках інформацію з різних джерел. При цьому - передусім із думкою про майбутнє. Наприклад, у матеріалі Мар'яни Карапінки «Фахівці про вплив коронавірусу на психічне здоров'я» (12 червня) йде мова про те, що психологиня Яна Кремінська, родом з України, разом з фахівчицею з комунікаційних технік і дизайну Адріаною Луговою, залучивши до проекту фахівців із різних країн, створюють

цілу серію інформаційних відео про вплив «Ковід-19» на психічне здоров'я.

Можна сказати, що людство (особливо протягом останніх десятиліть) дуже активно збочувало, обравши шлях паразитування, а не творчості у гармонії з природою, вбиваючи в собі людське. І в цьому відношенні теж дуже важливо дізнатись про ролі українців саме зі сторінок «Свободи». Бо вона весь час намагалась бути для нас свого роду сонечком-провідником, сьйвом життєдайного проміння з дуже і дуже широкого кола турбот. На превеликий жаль, ми її в наших цілоденних турботах далеко не завжди помічали. А куди прийшли? Маємо проаналізувати все і виправити помилки.

Сергій ЗІНЧЕНКО,

редактор газети «Промінь Просвіти Є».

Газета української громади в Америці

«Свобода», 24 вересня 2020 року. ЧИТАЙТЕ

в «Свободі» за таким посиланням: <http://svoboda-news.com/swwp/%d0%bd%d0%b0%d1%80%0%be%d0%b4%d0%b6%d0%b5%d0%bd%d0%b0-%d0%b2-%d0%bb%d1%8e%d0%b1%d0%be%d0%b2%d1%96-%d1%89%d0%be%d0%b1-%d1%81%d0%b2%d1%96%d1-82%d0%b8%d1%82%d0%b8-%d1%83%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%97%d0%bd/?fbclid=IwAR00TKvQj0nDoZxNsO6LQZeOISUsLeBPbleWGpe5m8fDE8i oaK4ovO94xKA>

